

«На кучугурах минулого...»

Хвильовий Микола

На кучугурах минулого
Повстав спогад — сонячний промінь,
Задзвенів крик у повітрі фістулою,
І похмурились золоті брови.

То не крики я чую, а зойк...
Ах, лани, зблідлі до смерті!
Серце плигає раненою козою,—
Осінь.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/khvyliovyi_mykola/na_kuchuhurakh_mynuloho